

fuldstændig sikkert. Jeg erindrer endnu, at for to Aar siden, da Rigsdagen saade Nej til en Medsættelse i Forpagtningsafgiften paa 3,000 Kr., fik vi affurat den samme Forklaring. Der blev gjort affurat det samme gældende, at hvis han ikke fik sine 3,000 Kr. eftergivet, vilde han blive nødt til at opgive sin Forpagtning. Men selv om det skulde være — jeg tror nu for øvrigt ikke det sker — saa indser jeg egentlig ikke, at der vindes saa overordentlig stort ved at beholde den nuværende Forpagter; for een Ting er sikker, at saa længe han er der, vil han blive en overordentlig dyr Mand for Akademiet. Det har han vist i hele den Tid, han har haft Forpagtningen. Rigsdagen har stillet sig saa human, som jeg mener, der har været Grund til. Rigsdagen har saa godt som hvert Aar, i den Tid den nu-gældende Kontrakt har eksisteret, eftergivet ham 3,000 Kr. af Forpagtningsafgiften, og naar man tager Hensyn til, at den Afgift, han har svaret, ingenlunde kan siges at være høj, saa tror jeg nok, det maa indrømmes, at der fra Rigsdagens Side er vist alt det Humanitetshensyn, som han har Krav paa. Hvis Forholdet havde været det, at han havde siddet for en urimelig høj Forpagtningsafgift, saa skulde jeg have givet den ærede Ordfører Ret i, at vi maatte tage alt det Humanitetshensyn, der kunde være Tale om. Men det er slet ikke Tilfældet. Han har siddet paa ret gunstige Vilkaar, og jeg skal oplyse den ærede Ordfører om, at der for ganske nylig for en Gaard nede i Midtjylland er indgaaet en Kontrakt, hvorefter Forpagteren skal svare 29 Kr. pr. Td. Land, medens Forpagtningsafgiften her, hvis Mindretallets Forslag vedtages, kun bliver mellem 15 og 16 Kr. pr. Td. Land. — Jeg skal derfor fremdeles tillade mig at anbefale, at stemme for Mindretallets Endringsforslag under 37, og i Tilfælde af, at dette forkastes, da at stemme mod Flertallets Forslag.

Ordføreren (Neergaard): Jeg skal kun bemærke, at jeg blev aldeles ikke slaaet af det ærede Medlems Bemærkning om, at en Gaard i Midtjylland var bleven bortforpagtet for 29 Kr. pr. Td. Land, thi det beviser i Virkeligheden ikke, at ikke den Forpagtningsafgift, her omtales, mulig er for høj for en Gaard som Nordruplund under de nuværende Konjunkturer for Landbruget. Det maa jo erindres, at denne Forpagtningsafgift for denne Gaard er fastsat paa en Tid, da Landbrugets Vilkaar vare betydelig bedre end nu. Det forekommer mig, at der maatte et indgaaende Kendskab baade

til Nordruplund, hvilket det ærede Medlem jo, efter hvad han selv indrømmer, ikke har — jeg tror han har det til den anden af de to Gaarde — og til den Gaard, der er bortforpagtet for 29 Kr. pr. Td. Land, for at kunne jevnføre dem med nogen som helst Virkning. Jeg for sig siger det intet, og det forekommer mig unøgteligt, at naar vi her have en Erklæring fra en Mand, hvis Landbrugshyndighed det ærede Medlem vist ikke vil benægte, Ministeriets Konsulent, i dette Tilfælde Proprietær Jensen, som gaar ud paa, at denne Gaard er drevet fuldkomment tilfredsstillende og saaledes som en dygtig Landmand vel kan forsvare, medens det økonomiske Resultat dog har været, som det er, saa thder dette ikke paa, at det ærede Medlem virkelig har Ret i, at Forpagtningsafgiften ikke er lovlig høj under de nuværende Konjunkturer. Resultatet har i alt Fald været, at der er sat forholdsvis betydelige Kapitaler til baade af Forpagterens Svigerfader og af Forpagteren selv, og at han selv i et forholdsvis saa gunstigt Høstaar som i 1892—93 intet Overskud havde, og i det følgende Aar aflede 2,000 Tdr. Korn mindre. Jeg synes derfor man maa indrømme, at Manden kan være i Kribe. Det er heller ikke Mening her, at denne store Medsættelse paa 6,000 Kr. skulde have bindende Kraft i Fremtiden. Nej, paa ingen Maade. Jeg mener tværtimod, at naar man gaar saa langt ned nu, maa vi have Ret til at se noget strengere paa det i følgende Aar, og det kan man virkelig ogsaa gøre med praktisk Udbytte, naar Sikkerhedsstillelsen forsøges. Der er altsaa kun Tale om dette enkelte Aar. At Manden virkelig i dette Aar har været overordentlig daarlig stillet, er egentlig ikke nægtet af nogen. Det fremgaar ogsaa af de Oplysninger om Høsten, som foreligge i disse Dokumenter, og det har det ærede Medlem heller ikke benægtet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenheh): Jeg skal kun til, hvad den ærede Ordfører (Neergaard) ansøgte over for de Bemærkninger, der ere komne frem fra det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (D. Hansen) søje, at det her kun drejer sig om at holde det gaaende for den nuværende Forpagter, indtil Forpagtingens Udløb paa regelmæssig Maade i Løbet af to Aar. Jeg bør paa ny henstille til det ærede Medlemmers Overvejelse, om det vilde være praktisk nu at rissere en Bortforpagtning med ganske kort Varfel efter en Mand, som har været nødt til at gaa fra Forpagt-